

PISMA BRALCEV

Je kajenje v trgovini dovoljeno?

V zadnji številki Javne tribune ste objavili tudi reportažo o založenosti v šišenskih trgovinah. Na koncu ste pozvali tudi nas, potrošnike, da povemo svoje mnenje.

Zivim v Utiku, kjer imamo samo eno trgovino klasičnega tipa, pa še ta je v majhnih prostorih. Zato je povsem razumljivo, da ni najboljše založena, vendar pa v njej lahko dobimo nujne življenjske potrebščine. Sicer pa smo se občani tega predela šišenske občine navadili, da po vse druge predmete hodimo v Ljubljano, saj tudi Vodice, čeprav so nekoliko večji kraj, nimajo kaj dosti boljše založene trgovine.

Tare me predvsem nek drug problem. V naši trgovini je prevsem takrat, ko pripeleje kruh, to je sredi dopoldneva, velika gneča. Tudi to ne bi bilo tako hudo, če ne bi čakajoči kadili kar v trgovini. Zanima me, ali je to dovoljeno, kajti nekateri, ki so to vprašanje postavili prodajalki, so dobili odgovor: »Jaz o tem nič ne vem. Nimam nobenega predpisa s strani Emone, da se v trgovini ne sme kaditi.« Kajenje še posebej moti starejše občane in občanke in prav bi bilo, če bi pristojni organi dali svoje pojasnilo oziroma bi ustrezno ukrepali. Sicer pa menim, da bi bil vsak lahko toliko uvideven do drugih, da bi se v trgovini vzdržal kajenja. Ali je to tako težko?

Magda Jurše

Izletniki namesto vikendašev

V svoji planinski postojanki na Rašici so imeli v nedeljo, 6. aprila letni občni zbor člani PD Rašica.

Društvo, ki šteje kar okoli 1000 članov, je bilo v preteklih letih precej aktivno, saj so skoraj dogradili planinsko postojanko tik pod Vrhom Staneta Kosca. Na postojanki so sicer potrebna še razna obrtniška dela, pa tudi fasado bo treba urediti, vendar pa lahko sprejme vse, ki si želijo zavetja na Rašici.

Dokončna ureditev postojanke bo tako v prihodnjem letu prva naloga društva. Seveda tudi tu niso brez finančnih problemov, vendar so razna podjetja kot GP Megrad in GP Bežigrad obljubila svojo pomoč, pa tudi TTKS Šiška jim bo namenila del sredstev.

Zelo delaven je njihov mladinski odsek, ki deluje že sedmo leto. Priredili so več predavanj in izletov, vendar pa se srečujejo s pomanjkanjem vodnikov. Če bodo hoteli v svoje vrste pritegniti čimveč mladih, se bodo morali tesneje povezati predvsem z osnovnimi šolami v Vodica in Smartnem. Na zboru so sedmim pionirjem podelili tudi znak pionir — planinec.

Na pobudo PD Rašica je bil urejen tudi stolp na Rašici. Ta je bil dobro leto zaprt, saj bi se kaj lahko zgodila nesreča, če bi bilo na njem preveč razgleda željnih ljudi. Stolp so zavarili, ga na nekaterih mestih ojačali in prepleskali, tako da sedaj z njega spet lahko opazujemo ljubljansko kotlino in gore.

Na zboru so razpravljali tudi o gradnji trim steze na Rašici, vendar so bila mnenja »za« in »proti« deljena, zato bo o tem odločil novoizvoljeni upravni odbor društva. Vsi navzoči so tudi navdušeno pozdravili idejo, da bi zaprli cesto na vrh Rašice. S tem bi Rašico ohranili za vse tiste, ki si želijo miru in sprehodov v naravi. Seveda pa bi to lahko storili šele tedaj, ko bi v vasi Rašica zgradili primerno parkirišče.

Spregovorili so tudi o gradnji vikendov na Rašici. Če bi hoteli graditi vikende, bi morali zemljišča komunalno urediti, se pravi — napeljati elektriko in vodovod ter urediti kanalizacijo. Člani PD Rašica so zato menili, naj bi na Rašici ne gradili vikendov, ampak je treba dati prednost izletniškemu turizmu, saj je Rašica oddaljena od centra Ljubljane le 10 kilometrov.

Bojan Sršen

POPRAVEK

V prejšnji številki našega glasila se nam je na strani 13 v članku »Prepariranje je umetnost« vrinila neljuba napaka. Preparator Franci Barbič PRAVILOMA ne preparira sov, ker so zaščitene ptice. Izjemoma to sicer počne, vendar le z dovoljenjem Lovske zveze Slovenije — za učila. Za napako se mu opravičujemo.

Uredništvo

Pesmi za staro in mlado

Ob podelitvi bralnih značk v tem šolskem letu je bila na naši šoli svečana proslava. Povabili smo tudi pesnika Nika Grafenauerja, tovarišico Inkretovo z ZSMS in pa oktet Gallus.

Med živzavom pred začetkom slovesnosti sem poiskala tovariša Grafenauerja in ga povprašala:

»Kdaj ste pravzaprav začeli s pisanjem pesmi?«

»Pesmi sem začel pisati s štirinajstimi leti, seveda pa te pesmi še niso bile objavljene. Po dveh letih pa so mi objavili prvo pesmico in sicer v reviji Mlada pota.«

»Objavili ste že precej zbirk. Koliko pravzaprav...?«

»Doslej sem objavil pet zbirk: dve za otroke in tri za odrasle.«

»Katera vam je najljubša?«

»Na to vprašanje mi je težko odgovoriti. Navadno mi je najljubša zadnja zbirka. Trenutno je to zbirka Štukature, zbirka pesmi za odrasle.«

»Za naše malčke, ki tako radi prebirajo vašega Pedenjeda, nam prosim povejte, ka-

ko je nastala ta priljubljena otroška zbirka?«

»Hotel sem ustvariti nek popolnoma nov lik — otroškega junaka. V pesmih nisem več uporabljal »starih« Janezkov, Anic in Tomazkov.«

»In še zadnje, običajno vprašanje: vaši načrti?«

»Trenutno ne pripravljam nobene zbirke, ker se ukvarjam s prevajanjem. Prevajam neko nemško knjigo, rok za oddajo gradiva pa se hitro bliža in nimam časa za poezijo.«

»Tovariš Grafenauer, v imenu naših pionirjev vam želimo še veliko uspeha pri vašem delu!«

Simona Škander
O. Š. Alojz Kebe
Sentvid

VABILO PEVCEM

Komisija za kulturo in prosveto pri IO sindikata Litostroj je lansko leto ustanovila pevski zbor. Prijavilo se je precejšnje število članov (vidite jih na sliki), vendar še premalo za dovolj močno zborovsko petje. Manjkajo še glasovi. Za prvi tenor 6 pevcev, za drugi tenor osem, za prvi bas 8, za drugi bas pa še deset pevcev.

V ta namen se oglašamo v »Tribuni« in vabimo k sodelovanju vse, ki stanujejo na področju KS Litostroj in imajo veselje do petja. Prijave sprejema sindikat Litostroj — telefon 204 ali 610.

Vljudno vabljeni!

Prostovoljno delo košarkarjev

Košarkarji Ljubljane so v letošnjem letu pokazali veliko marljivost pri urejanju svojega igrišča in njegove okolice.

Tako so sami montirali košarkarske table in obroče, sami so zarisali črte na igrišču ter igrišče sami oprali z vodo. Tako je zdaj nared za začetek prvenstvenih tekem.

Tudi za okolico igrišča so košarkarji poskrbeli sami. Zasadili so devet 3—4 m visokih dreves, za delo pa so porabili dva popoldneva. V bližini igrišča so si uredili shrambo za žoge in ostalo opremo, prav tako pa so uredili odtok vode poleg igrišča, kjer se je ob vsakem deževju naredilo veliko jezero.

V delu je tudi montažna streha za zapisnikarsko mizo in rezervne igralce, v kratkem pa se bodo mladi v klubu lotili ureditve severnega dela okolice igrišča, kjer bodo zasadili grmičevje.

Košarkarji Ljubljane upajo, da jim bo že letos uspelo zgraditi tudi novo asfaltno igrišče, saj sedanje ob velikem članstvu kluba (zdaj trenira okrog 90 košarkarjev) ne zadošča več vsem potrebam. Igrišče je nujno potrebno tudi zaradi TRIM košarkarske lige in rekreacije delovnih organizacij.

Košarkarji Ljubljane tako pripravljene čakajo novo sezono in upajo, da bodo tako kot lani dokazali, da se tudi z majhnimi sredstvi, a veliko mero prizadevnosti, da doseči lepe uspehe. Za še večje pa se bodo morali izboljšati osnovni pogoji, zlasti vadba vseh 5 ekip v zimskem času.

Tomaž Gašperlin

